

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
ПЕРВОМАЙСЬКИЙ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ  
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ КОРАБЛЕБУДУВАННЯ  
ІМЕНІ АДМІРАЛА МАКАРОВА

# ***МАТЕРІАЛИ***

***Міжвузівської студентської  
науково-практичної конференції  
«МОЛОДЬ, ОСВІТА, НАУКА 2022»***



***ПЕРВОМАЙСЬК  
25 травня 2022 року***

Міжвузівська студентська науково-практична конференція "Молодь, освіта, наука 2022": тези доповідей Т І. – Первомайськ: ПННІ НУК, 2022. – 64 с.

**Організаційний комітет конференції:**

**Доценко С.М.** к.т.н., доц. директор ПННІ НУК ім. адм. Макарова,

**Жувагіна І.О.** к.е.н., доц., декан інженерно-економічного факультету,

**Гришина Л.О.** к.е.н., проф. зав.кафедри економіки, обліку та підприємництва.

**Ошовський В.Я.** к.т.н., доц. зав.кафедри теплоенергетики та технологій машинобудування.

**Нестеренко В.В.** - к.т.н., доц. зав.кафедри енергетичного машинобудування.

**Філіпішина** – д.е.н., професор економіки, обліку та підприємництва.

**Анастасенко С.М.** к.т.н. доцент кафедри теплоенергетики та технологій машинобудування.

**Відповідальні за випуск збірника:**

Студенти : Запорожець О.В., Коверний О.О., Столяр Д.В.

У збірнику подано тези доповідей міжвузівської студентської науково-практичної конференції "Молодь, освіта, наука 2022", які містять дослідження актуальних соціально-економічних, правових та технічних проблемних питань становлення та розвитку сучасного українського суспільства. Зокрема, пропонуються ідеї та концепції вдосконалення: автоматизованих систем та сучасних інформаційних технологій; економічні та правові, соціально-політичні та духовні проблеми сучасного суспільства; проблеми розвитку бухгалтерського обліку та аналізу; розглядаються проблеми та перспективи розвитку енергетичного машинобудування та теплоенергетики.

Збірник тез доповідей становить інтерес для управлінського персоналу підприємств та організацій, викладачів, аспірантів та студентів. Матеріали конференції можуть бути використані у написанні студентами дипломних та випускних робіт економічних та технічних спеціальностей.

Статті друкуються в авторській редакції. Претензії до організаторів не приймаються.

Івашук Д.В. Науковий керівник: к.е.н., доцент Козіцька Н.О. <b>ГАЛУЗЕВІ ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСПОРТНОГО ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФОРМУВАННЯ СОБІВАРТОСТІ ПОСЛУГ</b>	75
Матвеева І.С. Науковий керівник: к.е.н., доцент Козіцька Н.О. <b>ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКИЙ КОНТРОЛЬ В УМОВАХ АВТОМАТИЗОВАНОЇ ОБРОБКИ ДАНИХ</b>	79
Рекічанський Б. Науковий керівник: к.е.н., доцент Гавриленко Н. В. <b>ФІЛАНТРОПІЯ АБО БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ОКРЕМІ МОМЕНТИ ПОХОДЖЕННЯ ТА РОЗВИТКУ</b>	82
Попова Ю.Л. Керівник: Баланенко О.Г. <b>СУТНІСТЬ І ЗНАЧЕННЯ ІТ АУДИТУ ПІД ЧАС АУДИТУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ І ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ</b>	86
Левицька А.О. Науковий керівник: к.е.н., доцент Грищенко О.В. <b>ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ АУДИТУ ВИТРАТ ВИРОБНИЦТВА</b>	88
Марченко О.М. Науковий керівник: к.е.н., доцент, Козіцька Н.О. <b>ВПЛИВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ</b>	93

**СЕКЦІЯ "ЕКОНОМІКА, УПРАВЛІННЯ, ФІНАНСИ: ПРИНЦИПИ  
ВЗАЄМОДІЇ ТА МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ"**

Безверхній В.В. Науковий керівник: к.е.н., доцент Гришина Л.О. <b>ОСНОВНІ НАПРЯМИ ОПТИМАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ФОНДІВ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА</b>	97
Вусик Я.О. Науковий керівник: к.е.н., доцент Гришина Л.О. <b>ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ</b>	99
Руденко Тарас Науковий керівник: к.е.н., доцент Хмарська І.А. <b>ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА</b>	101
Прокопів Ю.О. Науковий керівник: к.е.н., доцент Марущак С.М. <b>ШЛЯХИ ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ПІСЛЯ ВІЙНИ</b>	106
Шумський В.Ю. Науковий керівник: к.е.н., доцент Мігай Н.Б. <b>ФАКТОРИ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В РИНКОВИХ УМОВАХ</b>	109
Попадін А.Г. Науковий керівник: к.е.н., доцент Марущак С.М. <b>ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ МЕТОДІВ В ЕКОНОМІКУ</b>	111
Чебаненко В.В. Науковий керівник: к.е.н., доцент Жувагіна І.О. <b>УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ</b>	116
Дорофеев Є.В. Науковий керівник: к.е.н., професор Карась П.М. <b>ТЕОРЕТИКО-ПРАКТИЧНІ ПІДХОДИ ДО АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА</b>	119
Синельников А.В. Науковий керівник: к.е.н., доцент Мігай Н.Б. <b>ЕКОНОМІЧНІ ЕФЕКТИ ЦИФРОВОЇ ЛОГІСТИКИ В ТРАНСПОРТНИХ ПЕРЕВЕЗЕННЯХ</b>	122
Химорода І.О. Науковий керівник: к.е.н., доцент Гришина Л.О. <b>ПІДПРИЄМНИЦЬКИЙ ПОТЕНЦІАЛ, ЯК СКЛАДОВА РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ</b>	124

Отже, проведення внутрішньогосподарського контролю в умовах використання новітніх інформаційних технологій надає можливість контролерам одержати оперативну та своєчасну інформацію про господарську діяльність підприємств з метою ефективного їх управління.

Завдяки зазначеному, з'являються наступні можливості:

- оптимізація системи внутрішньогосподарського контролю;
- раціоналізації витрат, виробничих витрат й витрат діяльності;
- забезпечення дієвості роботи персоналу;
- можливість доступу до інформації ширшого кола як внутрішніх, так і зовнішніх користувачів.

**Перелік використаної літератури:**

1. Гуцаленко У.О. Комп'ютерний аудит в системі внутрішньогосподарського контролю. URL: <http://repository.vsau.org/getfile.php/2114.pdf> (дата звернення 05.05.2022).
2. Бутинець Т. А., Євдокимов В.В. Особливості організації внутрішньогосподарського контролю в умовах використання комп'ютерних технологій. *Вісник ЖДТУ*. 2008. Випуск 4 (46). С. 6-21.
3. Пилипенко А.А., Отенко В.І. Організація обліку і контролю: підручник. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2005. – 424 с.

**Рекічанський Б.**

**Науковий керівник: к.е.н., доцент Гавриленко Н. В.**

**ПННІ НУК ім. адм. Макарова**

**ФІЛАНТРОПІЯ АБО БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ОКРЕМІ  
МОМЕНТИ ПОХОДЖЕННЯ ТА РОЗВИТКУ**

У вітчизняній практиці не передбачені податкові пільги для компаній, які займаються благодійністю. Недостатність необхідного державного стимулювання призводить до непрозорості та багатьох ускладнень у філантропії комерційних підприємств та відповідно – до зниження ефективності здійсненої допомоги. В свою чергу, впровадження пільгового оподаткування благодійної допомоги в вірно організованих формах бухгалтерського та податкового обліку, а саме з уточненням виду витрат на благодійність, кола отримувачів допомоги, конкретної межі віднесення на витрати в цілях податкового обліку та оподаткування, могло б позитивно вплинути не лише на зростання безпосередньо розміру благодійних витрат, але й можливості вплинути на діяльність набувачів благодійної допомоги, включаючи й неприбуткові установи.

Підтримка в умовах сьогодення неприбуткових установ, особливо військових формувань та лікарень, є занадто важливим елементом соціальної допомоги в умовах кризи та війни. В даний час ця підтримка

державою здійснюється шляхом надання неприбутковому сектору з бюджету субсидій і грантів для виконання ними соціальних задач. Проте, у господарюючих суб'єктів витрати на благодійність спрямовані на розв'язування тих самих соціально значущих завдань, що і бюджетні субсидії, а то й – навіть більше.

Таким чином, актуальність бухгалтерського та податкового обліку благодійної діяльності наразі є доволі актуальною та малодосліджуваною темою, проникнення та деталізація окремих моментів якої дозволить збільшити фінансування неприбуткових установ, а для господарюючих суб'єктів – знизити витрати на благодійність, пов'язані із оподаткуванням ПДВ та податком на прибуток.

Дослідженню проблем бухгалтерського та податкового обліку благодійної допомоги приділено дуже мало уваги. Вітчизняна практика щодо розробки і застосування облікових процедур та податкового обліку щодо податку на прибуток та ПДВ показала практично абсолютну відсутність методичних розробок з даного обліково-податкового напрямку. Це означає, що проблеми наукового та практичного опанування бухгалтерського та податкового обліку різних аспектів надання благодійної допомоги отримують на набувають відповідної значущості.

Термін філантропія походить з грецької мови і означає людинолюбство. Благодійна діяльність еволюціонувала одночасно зі змінами історичних подій та відповідними світоглядними зрушеннями. Водночас змінювалися її форми, поступово виникали нові механізми та практики благодійної діяльності або філантропії. Все це призводило до того, що у різних народів, і відповідно - у різних країнах формувалися специфічні підходи до процесу благодійності, по-різному проявлялася участь держави в цій сфері, змінювалося її правове забезпечення.

В умовах сьогодення до філантропічних практик склалося відношення, як здійснення виключно приватних пожертвувань у вигляді грошових або майнових внесків для загальнокорисних цілей і, одночасно – добровільна безкорисна, невідшкодована індивідуальна чи колективна діяльність на користь інших людей, держав або суспільства. В даній роботі ми поняття філантропії та благодійності вживаємо як синоніми. Проте деякі науковці частково ці поняття протиставляють.

Витоки благодійної діяльності уходять у глибину століть. У античності одночасно із формування перших практик філантропічної діяльності закладалися базиси її концептуальної інтерпретації. Так, одним з суттєвих питань, до розгляду якого в ті часи звертається Арістотель – це акт дарування, під яким Арістотель розуміє прояв чесності та відзначає його практичне значення як – «в ім'я необхідної справи.

В свою чергу, стоїки розглядають взаємність – як один з основних принципів дарування, оскільки дарування сприяє налагодженню дружніх стосунків та цим сприяє покращенню та зміцненню суспільних відносин.

Отже, слід бути обережним як у виборі того, кому ми бажаємо зробити подарунок, так і боржником кого слід бути [1].

Як бачимо, античні філософи доволі повно усвідомлювали двосторонній характер практики дарування, який був присутній ще з тих часів у будь-якій культурі. Так, згідно з Арістотелем, людей з'єднують у процесі їх життєдіяльності два процеси – «давати і повертати назад». Саме такий феномен об'єднання філантропії і дружби він описує у «Нікомаховій етиці», в якій звертає увагу не так на розкішні громадські акти щедрості, скільки на доброзичливе та людяне ставлення людей один до одного. Також, враховуючи неминучу нерівність, яка завжди є між дарувальником та одержувачем дару, Арістотель закликає благодійників-дарувальників діяти з обов'язковою оглядкою, не обсіпати своїми щедротами першого зустрічного та правильно вибирати тих, кого вони бажають облагодіювати та наділяти їх належними грошовими сумами певний час [2].

У 1 ст. до н.е. в римському праві відбулися конкретні зміни щодо благодійних об'єднань, які були визнані «постійними суб'єктами права, які не змінюються зі смертю фізичних осіб». Саме тоді ці попередники нинішніх благодійних організацій отримали право приймати пожертвування за заповітом, а цим було зроблено значний крок у розвиток законодавства про благодійну діяльність.

В таблиці 1 ми узагальнили основні історичні погляди на зміст благодійної діяльності.

Таблиця 1

**Основні історичні погляди на зміст філантропії та благодійної діяльності**

Період, епоха, представники	Основна думка
Середньовіччя, Євангеліє від Матфея і Луки	Благодійні установи – це християнське вчення любові. Придавали філантропії вертикальний зміст, вимагали служіння Богу, призивали людей до ще більшої самовідданої любові до ближнього. Св. Матфей (Мт 25, 35-46) чітко перераховує шість справ милосердя.
Аврелій Августин і більш пізні релігійні мислителі середньовіччя	Розвили вчення про спасіння, дещо змінили і розширили цей перелік обов'язків: християнин повинен був нагодувати жадібного, напоїти спраглого, дати притулок мандрівнику, одягнути голого, відвідати хворого, викупити з в'язниці в'язня і поховати померлого
Твори грецьких отців – Клементя Олександрійського (бл. 150-215). Василя Великого (бл. 329-379), Іоанна Златоуста (бл. 347-407)	Можна знайти формулювання конкретних обов'язків християнина. Іоанн Златоуст вважав, що християнська любов полягає не так у самому акті роздачі грошей або майна, як в душі благочестя та співчуття. Василь Великий багатіїв вбачав як розпорядників, покликаних керувати своїм надбанням. Деякі діячі церкви, в подальшому розвинули цю тезу і стверджували, що всі земні багатства належать не людям, а Богові.

Продовження таблиці 1

Юліан Померій, єпископ з Північної Африки (VI ст.)	Говорив, що багатія можна виправдати лише тоді, коли він використовує з благодійною метою все своє майно, за виключенням необхідного для задоволення найпростіших матеріальних потреб його домашніх[3].
Августин Аврелій (354-430)	Казав, що потреба бідняків – зворотній бік розкоші багатіїв
Амвросій (бл. 340-397)	У своїх проповідях наполягав : «Образити бідняка нітрохи не краще, ніж скоїти вбивство» [4].
Римська імперія IV ст. імператор Костянтин (306-337)	Дозволив церкві приймати від приватних осіб майно за заповітом і цим стимулював благодійну діяльність
325 р., Нікейський собор, сімидесяте розпорядження	Велів створювати у всіх великих містах будинки піклування для хворих і старих людей, що стало наслідком заснування безлічі благодійних закладів
М. Молл	«для мислителів цього часу характерне часте вживання слів <i>communicare, communicatio, communis, communicandus</i> , покликаних висловити ідею про необхідність ділитися багатством зі своїм ближнім[5].

Філантропія або ж благодійна діяльність наділені декількома характерними рисами, деякі з них ми розглянемо.

По-перше, обумовлені явища, як і самі поняття що їх позначають, мають доволі тривалу історію та надзвичайно складну природу. Характерна для них деяка неоднозначність була характерна аж за часів античного світу. Так, наприклад, творці фундаментальної праці Дж. А. Сміт та К. Боргман «Фонди у Європі. Управління суспільством та закон» переконані в тому, що грецьке слово «*philanthropia*» містило в собі значення любові богів до людського роду, що виплескується на смертних з високого Олімпу, так і значно більші земні почуття симпатії і дружелюбності, які можуть відчувати один до одного цивілізовані представники людського роду. Іншими словами, під «філантропією» усвідомлювалися і пожертвування, що робилися в межах доволі вузької системи як дружніх, так і цивільних зв'язків, у які був залучений індивід та дари, що свідчили про преважаючу зацікавленість дарувальника в добробуті людства, яке страждає

**Перелік використаної літератури:**

1. Devis S. *Philanthropy as Virtue in Late Antiquity and the Middle Ages // Giving: Western Ideas of Philanthropy*. Indiana University Press, 1996. Цит. по: Ондрушек Д. и др. Хрестоматия для некоммерческих организаций. Братислава, 2003. С. 55.

2. Арістотель. А 81 Нікомахова етика / Переклав з давньогрецької Віктор. Ставнюк. - К.: «Аквілон-Плюс», 2002. - 480 с.

3. Borgmann K., Smith J.A. *Foundations in Europe. Society Management and Law / ed. by A. Schelter, V. Then, P. Walkenhorst*. Bertelsmann Foundation. L., 2001.

4. Mollat M. The Poor in the Middle Ages: An Essay in Social History. New Haven, 1986. P. 22. Цит. по: Смит Дж.А., Боргман К. Указ. соч. С. 63.

5. Mollat M. Op. cit. P. 107. Цит. по: Смит Дж.А., Боргман К. Указ. соч. С. 67.

**Попова Ю.Л.**

**Керівник: Баланенко О.Г.**

**ПННІ НУК ім. адм. Макарова**

## **СУТНІСТЬ І ЗНАЧЕННЯ ІТ АУДИТУ ПІД ЧАС АУДИТУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ І ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ**

1. ІТ (інформаційні технології) — це система методів, процесів та способів використання обчислювальної техніки і систем зв'язку для створення, збору, передачі, пошуку, оброблення та поширення інформації з метою ефективної організації діяльності людей.

Аудит — це перевірка даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності суб'єкта господарювання задля висловлення незалежної думки аудитора про її вірогідність в усіх суттєвих аспектах та відповідність вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інших правил (внутрішніх положень суб'єктів господарювання) згідно із вимогами користувачів.

Відносно новий термін, ІТ аудит — це основа для оптимізації витрат на ІТ-технології, зниження як поточних, так і перспективних витрат, а також є способом оцінки поточного стану інформаційних технологій підприємства. ІТ-аудит дає оцінку ефективності використання інформаційних технологій, а також перспективи розвитку. Іншими словами, відбувається співставлення витрат на інформаційні технології та їх реальну віддачу для підприємства.

В науковій літературі зустрічається і таке визначення. ІТ-аудит — це формування незалежної думки аудитора про відповідний стан інформаційної системи організації, за допомогою зібраних аудиторських доказів, відповідно до стандартів і процедур аудиту, а також надання рекомендацій з вдосконалення ІТ-середовища та надання цієї інформації замовнику [1, с.76].

Для економіки нашої держави вкрай важливим є ефективна система господарювання, неупереджене передбачення наслідків управлінських рішень, швидке реагування на зміни умов, зокрема і в ІТ сфері [1, с.75]. Від того і аудит інформаційних систем набуває все більшої популярності.

2. Данилюк зазначає, що “До спеціалізованих аудиторських програмних продуктів відносять «Асистент Аудитора», «Помошник аудитора», «Abacus Professional», «ЕкспрессАудит: ПРОФ», «ІТ Audit: